

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר ס' צפת תרפ"א
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ז"ט מרחשון תר"ו
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר ס' צפת תרפ"א
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ז"ט מרחשון תר"ו
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

המשך סימן רטו – זיני ברכת הריח

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה טוב שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

כא
טבת

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ג
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ז"ט מרחשון תר"ו
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ג
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ז"ט מרחשון תר"ו
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

- ג. המוגמר אם הוא של עץ מברך בורא עצי בשמים ואם של עשב בורא עשבי בשמים ואם של שאר מינים בורא מיני בשמים:
- יד. המריח באתרוג של מצוה מברך עליו ויש אומרים שאינו מברך לכך נכון שלא להריח בו. הגה: יש אומרים דהמריח בפת חם יש לו לברך שנתן ריח טוב בפת (אגודהס וזית יוסף סימן רל"ו נסס אורחות חיים) ויש אומרים דאין לברך עליו (צ"ת יוסף) לכך אין להריח בו:
- א. סימן ריז – ברכת הבשמים והמוגמר, ובו ח' סעיפים
- א. הנכנס להנותו של בושם שיש בו מיני בשמים מברך בורא מיני בשמים ישב שם כל היום אינו מברך אלא אחת נכנס ויוצא נכנס ויוצא מברך על כל פעם ודוקא שלא היה דעתו לחזור אבל היה דעתו לחזור לא יברך:
- ב. אין מברכין על הריח אלא אם כן נעשה להריח הילכך אין מברכין על בשמים של מתים הנתונים למעלה מהמטה שאינם אלא להעביר סרחונו של מת אבל נתונים למטה מברכין שאני אומר לכבוד החיים הם עשויים וכן אין מברכין על בשמים של בית הכסא ולא על שמן העשוי להעביר את הזוהמא:
- ג. מוגמר שמגמרין בו את הכלים אין מברכין עליו לפי שלא נעשה להריח בעצמו של מוגמר אלא כדי ליתן ריח בכלים וכן המריח בכלים שהם מוגמרים אינו מברך לפי שאין עיקר אלא ריח בלא עיקר:
- ד. בשמים של ערוה כגון קופה של בשמים תלוי בצווארה או אוזת בידה או בפיה אין מברכים עליהם לפי שאסור להריח בהם שמא יבא לידי הרגל נשיקה או קירוב בשר:
- ה. בשמים של עבודת כוכבים אין מברכין עליהם לפי שאסור להריח בהם:
- ו. מסיבה של עובדי כוכבים אין מברכים על בשמים שלהם דסתם מסיבתן לעבודת כוכבים:
- ז. היה הולך חוץ לדרך והריח ריח טוב אם רוב העיר עובדי כוכבים אינו מברך ואם רוב ישראל מברך:
- ח. נתערב ריח שמברכין עליו בריח שאין מברכין עליו הולכים אחר הרוב:

- ג. על הורד ועל הקנמון שהוא עור הנדי ועל מי הורד ועל הלבונה והמצטיכי וכיוצא בהם בורא עצי בשמים:
- ד. על שמן אפרסמון מברך בורא שמן ערב:
- ה. שמן זית שכתשו או טחנו עד שחזר ריחו נודף מברך עליו בורא עצי בשמים:
- ו. שמן שבשמו כמו שמן המשחה אם בעצי בשמים מברך בורא עצי בשמים ואם בעשבי בשמים מברך בורא עשבי בשמים. ואם היו בו עצים ובשמים מברך בורא מיני בשמים ואם סיננו והוציא ממנו הבשמים יש אומרים שמברך בורא שמן ערב ויש אומרים שאינו מברך עליו כלל דהוי ריח שאין לו עיקר וכיון שספק הוא נכון ליזהר מלהריח בו:
- ז. סימלק וחילפי דימא מברך בורא עצי בשמים סימלק יש מפרשים רוסמארין ויש מפרשים יאסמין ויש מפרשים שהוא עשב שיש לו שלש שורות של עלין זו למעלה מזו ולכל שורה שלש עלין. וחילפי דימא הוא שבולת נרד שקורין אישפ"ק:
- ח. סיגלי והם ויאול"ש בורא עשבי בשמים:
- ט. נרגיס והוא חבצלת ויש אומרים שהוא לירי"ו אם גדל בגנה מברך בורא עצי בשמים ואם הוא גדל בשדה מברך בורא עשבי בשמים:
- י. היו לפניו עצי בשמים ועשבי בשמים ומיני בשמים מברך על כל אחד ברכה הראויה לו. הגה: ואם בירך על כולם מיני בשמים יצא (טור ר"ע סס"מ). ואם צריך להקדים של עץ לשל עשבי בשמים עיין לעיל סימן ר"א:
- יא. הביאו לפניו הדס ושמן להריח בהם אם ברכותיהן שוות מברך על ההדס ופותר את השמן ואם אינם שוות מברך על ההדס תחלה:
- יב. מברכין על המוגמר (פירוש בשמים שמימים על הגחלים להריח בהם) משיעלה קיטור עשנו קודם שיגיע לו הריח אבל לא יברך קודם שיעלה קיטור העשן:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יתמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מנאסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינקה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הדיידים ובפתי בנאסיות ובבתי מדרשות ללבות את הרבנים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנקה את הרבנים זוכה לנאסיות צדיקים.